

Ex literis ad Balthazarum Lydium
M. F. Pastorem Iordracenum.

Quod scripsi cum Augustino sen. in Gen. col. 96. E. Deia
absoluta sua sapientia et potentia potuisse aliam
adimendi hominis viam inire etc. candidè accipi
velim. Loquor de absoluta sapientia et potentia
Dei, cui quis terminum poneret? non loquor verò de
sapientia comparata cum eisdem iustitia et veritate
cujus respectu impossibile fuit hominem peccatorem
aliter servari quam mortis satisfactione pro peccato
suo per se, ^{vel} per alium, et cum per se non posset per
alium, qui posset; poterat autem nemo, nisi Deus pro
pter potentiam, idemq; homo factus propter iustitiam.
Interim liberrimum hic adorandum est Dei benefi-
cium, quod non pater, non Spiritus S. sed Filius Media-
tor fuit designatus et datus. Senso autem sobrie de
tanto mysterio esse philosophandum, ne absolutam
necessitatem ponendo gratuitam Dei exdonatorem eve-
tamus.

In questione altera. Annon teneatur Minister, si
ei per Magistratum urbe interdicitur ob predica-
tionem Evangelii, putam inde exire, etiamsi Eclesia
etiam rogata ab ipso excuset illum, dimittere? Tibi
subscribo. Potestatibus enim non est resistendum
in iis, quae conscientiam tuam non laedunt. At
non laeditur conscientia tua, si nulla tua culpa
per vim ab Eclesia tua avellaris: licet contra
vim injustam gemente, protestante, teq; retinere
cupiente Eclesia. Tunc enim violatur conscien-
tia et charitas, non abs te, nec ab Eclesia, sed ab
iniquo Magistratu. Et nota sunt exempla Apostolorum
qui saepe invitati ab invitis Eclesiis pulsati, avulsi le-
gunt. Christi item edictum: Si persecuti fuerint vos
in una civitate, fugite in aliam etc. vale. ad ibi
a. d. 5. April. Heidelbergae ...

Venerando